Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1210
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

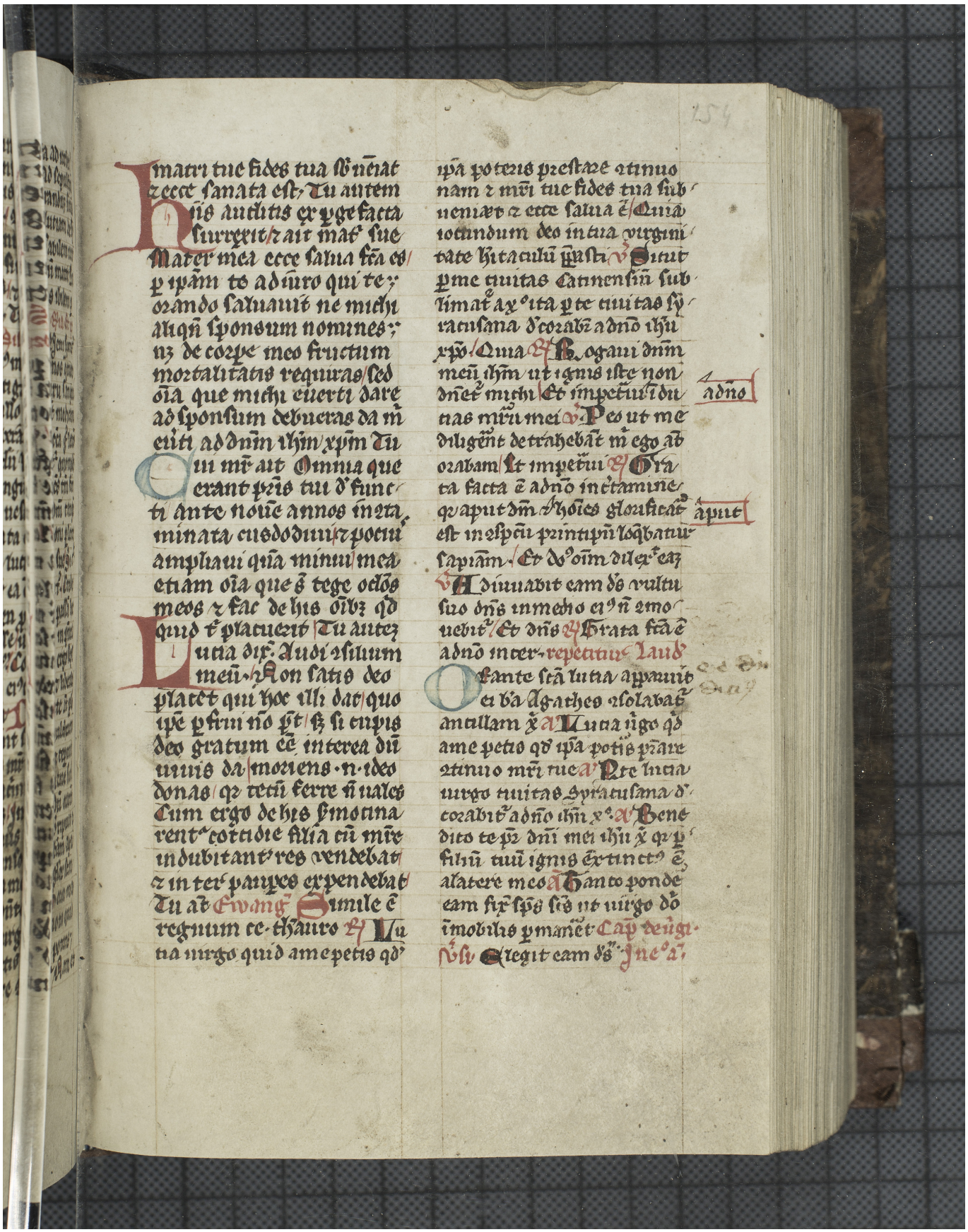

154

matri tue fides tua sb̃ nẽiat
r ecce sanata est. Tu autem
his auditis ex ꝑge facta
surrexit/ r ait mat̃ sue
Mater mea ecce salua f̃ta es/
ꝑ ipãm ts ad ũro qui te;
orando saluauit ne michi
aliqñ sponsum nomines;
uz de corpe meo fructum
mortalitatis requiras/ sed
oia que michi euenti dare
ad sponsum debueras da m̃
euiti ad dn̄m ihm̃ xp̃m Tu
Qui mr̃ ait Omnia que
erant ꝓis tui d̃ func-
ti ante nouẽ annos in era-
minata custodiui/ r pecu
ampliaui qia minui/ mea
etiam oia que ẽ tege oclos
meos r fac de his oibz qd
quid t̃ placuerit/ Tu autez
Lucia dix̃. Audi filium
meũ. Non satis deo
placet qui hoc illi dat/ quo
ipe ꝑfrui nõ ꝓt/ ꝗ si cupis
deo gratum ee interea dũ
uuis da/ moriens. n. ideo
donas/ qr tetũ ferre ñ uales
Cum ergo de his ꝑmotina
rent cotidie filia tũ mire
indubitant res vendebat/
r inter paupes expendebat
Tu at Ewang. Simile ẽ
regnum ce thauro ℣ Vu
tua virgo quid ame petis qd
ipa poteris prestare etinuo
nam r mrũ tue fides tua sub
uenient r ecce salua ẽ/ Quia
iocundum deo in tua virgini
tate hi tacuiũ ꝗusti ℣ Sicut
ꝑme tuitas Catinensiũ sub
limat ax ita ꝑte tuitas sy
racusana d̃ corabẽ a dn̄o ihu
xp̃o/ Qua ℣ Rogaui dn̄m
meũ ihm̃ ut ignis iste non
dn̄et̃ michi/ Et impetui/ du
tas mrũ mei ℣ Peo ut me
diligent detrahebãt m̃ ego ad
orabam/ Et impetui ℣ Gra
ta facta ẽ a dn̄o in etamine
qr apud dm̃ hoies gloriicat̃
est in ehpcũ principũ loqbatur
sapiam/ Et do oim dilex̃ eaz
℣ Adiuuabit eam ds̃ vultu
suo dn̄s in medio eius ñ emo
uebit̃/ Et dn̄s ℣ Grata f̃ta ẽ
a dn̄o inter repetitur Laud̃
Quante s̃ta lucia apparuit
ei ba agathes eolabat̃
ancillam x̃ a Vuua ũgo qd
ame petis qd ipa potis ꝓstare
etinuo mrũ tue a Ꝑte lucia
virgo tuitas syracusana d̃
corabit̃ a dn̄o ihu x̃o a Bene
dico te ꝑ dn̄i mei ihu x̃ qr ꝑ
filiũ tuũ ignis extinct̃ ẽ
a latere meo a Tanto ponde
eam fix̃ spe sicũ ut virgo d̃
imobilis ꝑmanet̃ Cap̃ de ugi-
nibus Regit eam ds̃ Jne a